

Det næste spørgsmål er til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:17

Spm. nr. S 690

3) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karin Nødgaard (DF) (medspørger: **Pia Adelsteen (DF)**):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at de lukningstruede mandekrisecentre overlever, og vil ministeren arbejde for at sætte mandekrisecentre på finansloven og dermed ligestille kvinde- og mandekrisecentre?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:17

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at de lukningstruede mandekrisecentre overlever, og vil ministeren arbejde for at sætte mandekrisecentre på finansloven og dermed ligestille kvinde- og mandekrisecentre?

Kl. 13:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:18

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak for spørgsmålene. Jeg vil prøve at sætte en ramme til at starte med. Som bekendt har vi i fællesskab i satspuljekredsen afsat 10 mio. kr. til en ansøgningspulje målrettet indsatsen for mænd i krise. Ansøgningspuljen er netop offentliggjort, og organisationer, herunder de eksisterende mandekrisecentre, kan nu ansøge om støtte. Med puljen og de opstillede kriterier sikrer vi os, at de bedst egnede indsatser for mænd i krise modtager støtte, og vi sørger sådan set også for en proces, som er lige og fair for alle ansøgere.

De eksisterende mandekrisecentre har i løbet af de sidste 9 år tilsammen modtaget godt 60 mio. kr. i støtte fra satspuljen. Siden 2009 for mandecenteret Fundamentet og 2010 for de øvrige mandekrisecentre har vi stillet krav om, at centrene forankrede deres indsats uden for satspuljeregion. I den periode har vi støttet centrene med næsten 35 mio. kr.

Kravet om, at centrene skulle tage ansvar for forankring af deres indsats og organisation såvel som finansielt har de altså kendt til rigtig længe. Så skal vi også huske på, at kvindekrisecentrene blev oprettet i 2004, fordi man vurderede, at voldsramte kvinder og deres børn ofte befinder sig i en yderst sårbar situation, og at det derfor ikke var hensigtsmæssigt, at de skulle tage ophold sammen med mænd. Derudover skal vi huske på, at kvindekrisecentrene modtager kvinder, der har været udsat for vold og trusler. Mænd, der på grund af sociale problemer ikke kan være derhjemme, herunder krise- og voldsramte mænd, har mulighed for at tage ophold på § 110-tilbud og tilbydes den støtte og omsorg og efterfølgende hjælp, som de har behov for.

Der er altså ikke tale om, at mænd ikke kan modtage tilbud om hjælp og støtte på samme vis som kvinder, der tager ophold på et kvindekrisecenter. Det afgørende for mig er, at mænd, der udsættes for vold, får den hjælp og støtte, de har brug for, og at mænd i krise kan søge relevant støtte og rådgivning. Det er også derfor, vi i satspuljekredsen alle sammen var enige om at afsætte midler i en ansøgningspulje, ligesom vi har afsat 19 mio. kr. til et initiativ om ambulante rådgivning og sociale indsatser til voldsudsatte mænd og kvinder samt voldsudøvere.

Endelig sætter regeringens nationale handlingsplan om vold i familien og i nære relationer særlig fokus på voldsramte mænd gennem rådgivning, behandling og forsøg med botilbud. Vi er alle sammen interesserede i, at voldsudsatte mænd og mænd i krise får den rette hjælp, og med de mange igangsatte initiativer synes jeg sådan set også, at vi har et godt grundlag for at udvikle indsatserne. Det synes jeg vi sammen selvfølgelig skal følge rigtig, rigtig tæt.

Kl. 13:20

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:20

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jamen tak for det historiske rids af, hvordan det har forløbet med bevillinger osv., men faktum er lige nu, når vi står her i dag, at vi står i en situation, hvor vi hører, at de her mandekrisecentre er i fare for at lukke, faktisk måske allerede en af de kommende dage, uger osv. Der, hvor jeg synes jeg mangler lidt handling, er i forbindelse med en udtalelse, ministeren kom med for omkring halvandet år siden i Kristeligt Dagblad, hvor der faktisk blev sagt, at man ville gøre nogle ting, at det var meget vigtigt, at det var en alvorlig situation, at så mange mænd stod i en krise, og at 80 pct. af de hjemløse var mænd, og at vi selvfølgelig skulle handle på det. Og der er det, jeg egentlig gerne vil høre ministeren om, hvorledes ministeren egentlig så føler, at det er gået med den måde, man har handlet på.

For det er helt korrekt, at vi har afsat nogle midler – knap 10 mio. kr. over en fireårig periode i satspuljen til mænd i krise osv., som der var bred enighed om – men faktum i dag er jo bare, at vi ser, at der er så mange mænd, som faktisk falder uden for. Og selv om ministeren også siger om kvinderne, at de er i en yderst sårbar situation, og at det er derfor, man har kvindekrisecentre osv., jamen så er de her mænd i hvert fald også i en yderst sårbar situation.

Vi ved, at de her mænd ofte er nogle, som det kommer helt bag på, at hustruen forlader dem. De står uden bolig; de bliver ramt af depression; de har det svært med at agere som fædre i forhold til de børn, der eventuelt kan være osv. Der er så mange afledte ting. Og der er det egentlig bare, at jeg gerne have svar af ministeren i forhold til det spørgsmål, jeg har stillet: Når vi tænker på, at vi har kvindekrisecentre, som gør en fantastisk indsats, som er på finansloven, kunne vi så ikke også på en eller måde få forankret mandekrisecentrene på finansloven, sådan at de også er sikret i årene frem?

For det er jo en uholdbar situation, at man ikke rigtig ved, hvordan og hvorledes man skal agere. Og som så mange andre satspuljeting, ved vi jo, at det er svært at finde den der forankring uden for satspuljereg, som ministeren siger der er lagt op til. Så jeg synes, at ministeren må komme sådan lidt længere ud i forhold til fremtidsperspektiver på det her område.

Kl. 13:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:23

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jamen, altså, helt konkret er det jo sådan, at når vi forhandler finanslov, har alle partier mulighed for spille ind med de ting, de nu gerne vil spille ind med. Jeg har sjældent oplevet – jeg tror aldrig nogen sinde – at en minister eller andre under et § 20-spørgsmål har forhandlet finanslov, og det har jeg sådan set heller ikke tænkt mig at gøre, ingen tvivl om det. Det betyder jo ikke, at mænd ikke kan få hjælp – det kan mænd godt.

Jeg prøvede bare at ridse det historiske op i min indledende tale og svare på det spørgsmål, som jeg egentlig fik omkring kvindekrisecentre versus mandekrisecentre, og så selvfølgelig også sige, at i den situation, hvor mænd står i en krise, har vi nogle tiltag. Men man har jo også i forhold til servicelovgivningen ret til at få hjælp, når man henvender sig.

Kl. 13:23

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:23

Karin Nødgaard (DF):

Jamen det er også rigtig fint, at der er nogle muligheder – der er åbenbart bare ikke tilstrækkelig med muligheder.

Jeg har prøve at finde nogle tal: De første tre kvartaler af 2014 var der 3.841 henvendelser til centrene i København og Aarhus. Det er da et alarmerende højt tal. Vil det sige, at ministeren nu vil garantere, at der faktisk er plads, og at der er rådgivning og alt mulig andet til de mange mennesker et andet sted end på mandekrisecentrene? Det var den ene del af det.

Det andet er, at ud af de her 3.841 henvendelser, var der faktisk 382, som havde været udsat for psykisk eller fysisk vold, altså mændene havde været udsat for det. Er det ikke også tankevækkende? Er det så ikke vigtigt, at de steder, hvor man faktisk har en ekspertise til at klare og håndtere de her ting, også gør det?

Kl. 13:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:24

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Men fru Karin Nødgaard sætter en præmis op om, at jeg ikke ønsker at hjælpe de forskellige mænd – det gør jeg rent faktisk. Og det er jo sådan set også derfor, at vi i fællesskab satte penge af netop til mænd i krise, og at vi sådan set også i fællesskab lavede nogle kriterier for, hvordan vi i første kvartal ville udmønte puljen. Det har vi gjort nu. Man kan søge, og vi vil gøre, hvad vi kan, og bestrebe os på, at man selvfølgelig får svar så hurtigt som muligt, afhængig af hvem man er som ansøger.

Når det er sagt, vil jeg igen holde fast i, at selvfølgelig skal vi hjælpe de mænd, der er i krise. Det har de sådan set også behov for, det siger situationen selvfølgelig, men det har de sådan set også ret til, som jeg nævnte tidligere, ifølge servicelovgivningen.

Kl. 13:25

Formanden:

Så er det fru Pia Adelsteen som medspørger.

Kl. 13:25

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg er sådan lidt ked af, at ministeren blot kommer med den her henvisning til, at når man forhandler finanslov, har alle partier mulighed for at komme med et indspark. Så jeg vil bare spørge meget direkte: Ønsker regeringen, at mandekrisecentre kommer på finansloven?

Kl. 13:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:25

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Det, jeg ikke overraskende svarede fru Karin Nødgaard, vil jeg sådan set på fuldstændig samme måde svare fru Pia Adelsteen. Derfor undrer det mig egentlig, at man kan stille det samme spørgsmål en gang til og et eller andet sted spille sit skud på, at jeg, når vi nu befinder os i den her fantastiske situation, hvor vi står lige over for hinanden og kan spørge hinanden om alt, skal svare på et spørgsmål, som fru Pia Adelsteen udmærket godt ved hvad svaret er på, for det bliver fuldstændig det samme svar som det, jeg gav for 1 minut og 15 sekunder siden, nemlig at jeg ikke står her og forhandler finanslov.

Men nu har man jo heldigvis et skud til i bøssen – måske to, det kan jeg ikke helt huske – som medspørger, som nu kan man prøve en gang til.

Kl. 13:26

Formanden:

Fru Pia Adelsteen, sidste skud.

Kl. 13:26

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Det bliver sidste skud. Det er jo egentlig det morsomme ved at stå hernede i salen, nemlig at man netop forventer at få et svar.

Jeg opfatter svaret, som at regeringen ikke har nogen ønsker om at sætte mandekrisecentre på finansloven. Det er muligt, at mænd har ret til hjælp via § 110 i serviceloven – det er meget muligt – men mandekrisecentrene har en ekspertise og en viden, som har gjort, at der er rigtig mange mænd, der henvender sig til mandekrisecentrene, lige så vel som der er mange kvinder, der henvender sig til kvindekrisecentrene.

Det er egentlig bare derfor, jeg spørger, om det også er et ønske fra regeringen. Jeg står ikke og forhandler finanslov – jeg tror i øvrigt, det meget sjældent, jeg har forhandlet finanslov med ligestillingsministeren – så det, jeg egentlig bare spørger om, er: Er det også et ønske fra regeringen?

Kl. 13:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:27

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Altså, så vil jeg anbefale, at man lige spoler filmen en lille smule tilbage. Jeg fik et spørgsmål, der gik på, om jeg ville sætte det på finansloven, og jeg skulle svare ja eller nej, og så var det, jeg bare i al sin enkelhed refererede til, at jeg ikke står her og forhandler finanslov.

Derimod vil jeg sige klokkeklart: Selvfølgelig optager spørgsmålet om mænd i krise mig meget. Derfor har vi netop også sammen med fru Pia Adelsteens eget parti sat midler af til netop mænd i krise, og de pågældende centre kan jo søge nu, og mig bekendt er der ikke nogen af centrene, der er lukket. De kan søge, og de kan gøre det på lige fod med alle andre. Det er derfor, vi har skabt den her transparens, og det er lige præcis, hvad jeg mener er rettidig omhu. Jeg glæder mig rigtig meget til at se ansøgningerne, og jeg glæder mig også til at se, hvem der har fået noget.

Kl. 13:28

Formanden:

Så er det fru Karin Nødgaard til afslutning.

Kl. 13:28

Karin Nødgaard (DF):

Men altså, det her drejer sig jo ikke om at forhandle finanslov. Det drejer sig om nogle visioner for, hvordan man gerne vil sikre et område, og det synes jeg er helt legitimt at vi også tager på dagsordenen her.

Kan ministeren ikke meget kort sige: Er der en væsentlig stor forskel på mandekrisecentre og kvindekrisecentre? Vil det ikke være et fint signal at sende fra en radikal minister, ligestillingsminister osv., at selvfølgelig er der ikke forskel? Det kan godt være, at de ting, de kommer med i den personlige bagage, er forskellige, men det er mennesker i krise, og dem skal man hjælpe.

Så kunne det jo godt være, at ministeren havde en tanke i forhold til kommende finanslovsforhandlinger, at man syntes, det var noget, der skulle opprioriteres. Så det er egentlig helt fredsommeligt at stille det spørgsmål.

Kl. 13:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:28

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Det er jeg sådan set glad for. Jeg er også glad for, at fru Karin Nødgaard siger, at det her ikke handler om at spørge til finansloven. Så ville jeg også bare sige, at så skal man lade være med at spørge om det, for man får selvfølgelig det svar, som jeg har givet en del gange.

Men jeg anede lige pludselig lidt substans. Jeg anede lidt substans omkring kvindekrisecentre og mandekrisecentre, for selvfølgelig er det vigtigt, at mænd får den hjælp, de skal have. Selvfølgelig er det det. Det får de i forhold til servicelovgivningen; det får de i forhold til de initiativer, der er; og det får de sådan set også i forhold til den udmærkede satspuljeaftale, som jeg lige skal sige at vi har lavet i fællesskab, og hvor man rent faktisk kan søge ud af den her pulje. Og igen, for lige at slutte, hvor vi startede: Mig bekendt er der ikke nogen, der er lukket.

Kl. 13:29

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Det næste spørgsmål er også til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:29

Spm. nr. S 691

4) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karin Nødgaard (DF) (medspørger: **Pia Adelsteen (DF)**):

Hvordan forholder ministeren sig til, at der kan gå mængder af viden og erfaring tabt ved lukningen af mandekrisecentre?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:29

Karin Nødgaard (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at der kan gå mængder af viden og erfaring tabt ved lukningen af mandekrisecentre?

Kl. 13:29

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:29

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jeg skal lige have mine papirer. Det er sådan en helt kaskade af spørgsmål fra medlemmer af Dansk Folkeparti, der er hernede. Det er jo hyggeligt.

Jeg er faktisk helt enig med fru Karin Nødgaard i, at mandekrisecentrene rent faktisk besidder en relevant viden og selvfølgelig også erfaringer med hensyn til gruppen af mænd i krise. Det er sådan set også min forventning, at centrene sammen med andre organisationer på området vil anvende den viden og de erfaringer, som de besidder, i deres eventuelle ansøgninger om støtte fra den pulje, som vi i satspuljekredsen har afsat til indsatser målrettet mænd i krise. Da vi afsatte midlerne i ansøgningspuljen, var vi enige om at stille krav til ansøgningerne om, at målgruppens problemer og de anvendte metoder i indsatsen er godt beskrevet.

Derudover skal ansøgningerne også indeholde en helt klar målsætning for, hvilke resultater brugerne forventes at opnå som følge af indsatsen. På den måde understøtter vi indsatser, som bygger på viden om målgruppens behov, og indsatser, som har dokumenteret positive effekter for brugerne. Jeg anerkender de eksisterende centres viden og indsats på området gennem de sidste mange år. Og så synes jeg også, at vi med puljen sikrer en fortsat udvikling mod stadig bedre tilbud til mænd i krise.

Lad mig da også lige nævne her til sidst, at ministeriet ikke har modtaget informationer om, at et eller flere af de eksisterende mandekrisecentre på nuværende tidspunkt, som jeg også sagde under det forrige spørgsmål, er lukket.

Kl. 13:31

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:31

Karin Nødgaard (DF):

Til det sidste vil egentlig godt lige sige: Nej, de er ikke lukkede, men de er lukningstruede. Og der er da en alarmklokke, der skal ringe, også for en minister, i forhold til at vi kan risikere, at den viden, som de her centre har oparbejdet – som er helt fantastisk på det her område i forhold til de mænd, som er i krise og har nogle andre kriseproblemstillinger, end kvinder oplever, og som de har specialiseret sig i – lige pludselig går tabt. I Socialudvalget har vi haft besøg af dem, vi har haft en løbende dialog med dem. De er lukningstruede. De er i en situation lige nu, hvor de faktisk ikke ved, hvad de skal gøre, hverken i forhold til personale eller i forhold til de mænd, der henvender sig.

Der er det jo bare, jeg synes, det vil være en oplagt mulighed for både en socialminister og en ligestillingsminister at gå ind og sige: Her er der noget, vi skal kigge på, og her vil jeg gå forrest, også i regeringen, og sige: Vi må hjælpe de her personer. Vi må hjælpe dem, så det ikke går tabt, sådan at vi om få år måske står og skal til at opbygge et helt nyt og egentlig tilsvarende system, fordi vi bare ikke har den ekspertise mere, fordi den er gået tabt. Der synes jeg da, det vil være oplagt, at ministeren kommer på banen. De er ikke lukket endnu.

Men derudover vil jeg også gerne høre ministeren: Hvilken dialog har ministeren egentlig haft med dem igennem sine år som minister, både som ligestillingsminister og som socialminister, i de

seneste par år? Hvilken dialog har der været? Har ministeren været ude at se, hvad de laver, besøgt dem, erfaret noget, talt med nogle af de mænd, som faktisk er blevet reddet – undskyld, jeg siger det – fra rendestenen, fra hjemløshed, fordi de har været gennem det system? For det siges jo faktisk, at de ikke har nogen, der ender som hjemløs, efter at man har været igennem systemet.

Der ville det jo være dejligt, hvis ministeren kunne sige: Jamen jeg har haft en løbende dialog. Jeg ved alt om, hvordan det forholder sig i forhold til det her område. Så det må ministeren gerne gøre.

Til sidst – jeg skal jo udnytte tiden – vil jeg sige, at jeg nævnte nogle tal i mit første spørgsmål, i forhold til hvor mange der faktisk henvender sig. 3.841 havde henvendt sig i de første tre kvartaler af 2014. Vil ministeren ikke godt kommentere det tal?

Kl. 13:33

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:33

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jeg tror ikke, jeg kan nå at kommentere det hele, men jeg skal i hvert fald forsøge, det er der ingen tvivl om.

Med hensyn til om de er lukningstruede eller ej, vil jeg sige, at der selvfølgelig er stor omsorg for stort set alle de projekter, som jeg kender til i Danmark. Og jo, jeg har været ude at besøge dem, ude på Christianshavn.

Det er jo ikke ensbetydende med, at jeg ikke kerer mig om dem på nogen som helst måde. Det er jo ikke ensbetydende med, at jeg ikke kender området, for det gør jeg i den grad. Det er ikke ensbetydende med, at de mennesker – de mænd, der kommer og har brug for hjælp – ikke får hjælp. Som jeg svarede på et tidligere spørgsmål, kerer jeg mig i den grad om det. Ellers havde vi ikke fået en fælles aftale under sidste års satspuljeaftale, som gælder fra 2015, netop om mænd i krise. Og det har vi fået.

Så har jeg bare lyst til at sige igen i al stilfærdighed: Det gælder for mandekrisecentrene, som det gælder for andre tilbud, at man selvfølgelig også selv har et ansvar. Det har bestyrelsen også. Og jeg skal også sige, at i de sidste 9 år har de modtaget 60 mio. kr., og de er blevet gjort opmærksom på, hvordan tingene, som jeg også svarede tidligere, skal forandres. Det ansvar skal man selvfølgelig påtage sig. Vi påtager os det med vores puljer, men man har også et ansvar selv.

Kl. 13:34

Formanden:

Så er det fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:34

Karin Nødgaard (DF):

Arh, helt fredsommeligt var det ikke, minister. Jeg synes alligevel, ministeren talte sig lidt op, og det synes jeg kun er positivt.

Vi ved, at satspuljen er sårbar, og – det ved ministeren godt – Dansk Folkeparti har flere gange taget debatten i Folketingssalen om satspuljen, for vi mener simpelt hen, at den er så sårbar i forhold til at sikre de mest udsatte borgere i Danmark. Og her er der en gruppe, hvor det, selv om ministeren siger, at man har skullet arbejde på at finde en fast finansiering, fast driftsstøtte osv., bare er svært. Der er det jo bare, at det ville være oplagt, at man gik ind og kiggede på det. Ministeren nåede ikke at kommentere tallene på de mange henvendelser. Jeg synes jo, det er

tankevækkende som borger i Danmark, at der er så mange mænd, der henvender sig, og som vi kan risikere faktisk lige pludselig ikke kan få nogen støtte eller nogen hjælp. Det var den ene del af det.

Det andet er, når vi nu snakker nye tildelingsregler, også i forbindelsen med satspuljen: Er det så sådan, at vi kan være sikre på, at vi også fremover vil kunne se, at man vil sikre det her område? For vi bliver jo som oppositionsparti sat mere eller mindre ud på sidelinjen i forhold til det, kan man sige. Der ville det jo være dejligt, at ministeren sagde nu: Selvfølgelig har vi styr på det her. For det var jo Dansk Folkeparti, som faktisk ønskede at få noget med på det her område, og det var som sagt kun knap 10 mio. kr.

Kl. 13:36

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:36

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Der er to ting: Det ene er tallene, og det andet er tildelingskriterierne. Det er sådan, at vi jo har ændret tildelingskriterierne, så man ikke både er med til at bevilge pengene og så give penge i et andet rum med den anden hånd. Det har kammeradvokaten sådan set også påpeget er en uskik. Derfor har vi lavet det om, og det er jeg fuldstændig enig i. For – og jeg taler ikke om det her tilfælde, nu taler jeg bare generelt, for det kunne jo være, der var nogle, der lyttede og undrede sig over det – det er en uskik at skulle give til de mennesker, som man kender eller man har kendskab til osv. Det her er at skabe lige og fair vilkår for alle og skabe mere transparens.

Når det er sagt, synes jeg rent faktisk, at de tal, de 3.000, er rigtig interessante. For det er rigtigt, at der har været en voldsom stigning, og jeg lover, at jeg vil svare på de tal lige om lidt, for nu har formanden rejst sig, og så skal jeg sætte mig ned. Men jeg vil svare på dem, for det er nogle tal, som også er dødhamrende relevante for mange af de andre ting, vi laver, f.eks. den skilsmissepakke, som vi har lavet både en 1'er og en 2'er af, og også for det, vi skal lave fremover. For vi kan se, at med hensyn til skilsmissesager sker der et eller andet i øjeblikket, hvor der er rigtig mange konflikter, og det vil jeg glæde mig til at svare på.

Kl. 13:37

Formanden:

Så er det fru Pia Adelsteen som medspørger.

Kl. 13:37

Pia Adelsteen (DF):

Det er både godt og ondt at være medspørger, når man har gang i en god debat.

Bare meget kort i forhold til den her viden og erfaring, som der er på de her mandekrisecentre, og som ligesom er udgangspunktet for spørgsmålet: Er der en garanti for – for nu er puljen åbnet – at de her mandekrisecentre så også rent faktisk får penge fra puljen? Og det er et tricky spørgsmål, det kan jeg lige så godt indrømme, for normalt har man jo puljer, der er åbne for alle ansøgere. Men det er jo vigtigt og væsentligt i forhold til netop de her mandekrisecentre og netop den her viden og erfaring, der er derude, for at de ikke lukker. For det er rigtigt, som ministeren siger, at de ikke er lukkede endnu. Nej, men de er lukningstruede, så derfor spørger jeg.

Kl. 13:38

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:38

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Nej, det er sådan set ikke et tricky spørgsmål. Det er et meget simpelt spørgsmål. For hvis jeg står her og lover at give bestemte mennesker bestemte beløb, er det imod al forvaltningsskik. Jeg kan huske, at vi havde en sag for et stykke tid siden – 1½ år siden tror jeg efterhånden det er – hvor der var en tidligere minister, der lovede 1 mio. kr. Det må man ikke! Og det har man i den grad lært af.

Tilbage til de 3.000, som jeg synes er rigtig interessant – og det var så et meget klart svar til fru Pia Adelsteen. Jeg synes, det er rigtig interessant, og derfor vil jeg meget gerne række hånden ud til fru Karin Nødgaard igen og sige, som jeg sådan set også plejer at gøre, når vi står over for nogle fælles problemer: Jeg vil meget gerne se på den her problemstilling, også med de briller, der spørger, hvorfor der er en stigning. Hvorfor ser vi en stigning, som vi har gjort, f.eks. også i statsforvaltningen? Det har også dannet grundlag for mange af de tiltag, vi har lavet, f.eks. med højkonfliktsager og så fremdeles. Hvis der er en sammenhæng med mange af de sager her, er jeg villig til at se på det, for det, der et eller andet sted kendetegner, synes jeg, det arbejde, vi laver i Socialudvalget, er, at vi jo gerne vil det samme. Vi vil gerne række hånden ud både til kvindekrisecentre, men også til mandekrisecentre. Vi vil gerne gøre noget for mænd i krise – og det synes jeg også et eller andet sted de tiltag, som vi har lavet, også med satspuljen for 2015, illustrerer. Så kan man diskutere, om der er for få penge eller for mange penge i puljen. Jeg så gerne – som jeg ved at de to spørgere også et eller andet sted gerne så – at der var mange flere penge. Men vi har kun en sum penge, og dem skal vi prøve at dele ud bedst muligt, og det synes jeg sådan set vi har gjort, og nu er puljen åben, og nu kan man søge, og så håber jeg, folk bliver glade.

Kl. 13:39

Formanden:

Fru Pia Adelsteen, sidste omgang som medspørger.

Kl. 13:40

Pia Adelsteen (DF):

Så vil jeg bare her til sidst vende tilbage til hovedspørgsmålet, for når man ikke kan garantere penge, hvilket jeg selvfølgelig udmærket godt er klar over at ministeren ikke kan, hvordan sikrer vi så med en pulje, som man søger fra, mandekrisecentrenes overlevelse og bevarelse af den viden og den erfaring, man har derude? For det er jo egentlig det, vi brænder for: at de selvfølgelig overlever, at de eksisterer, altså at de kan hjælpe mænd i krise, netop det her store antal, som fru Karin Nødgaard også har nævnt. Hvordan sikrer vi det?

Kl. 13:40

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:40

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Nu synes jeg igen, at vi skal huske på, at der ikke er nogen, der er lukket. Der *er* en viden derude, og der *er* en pulje, der er udmeldt. Man skal ikke tage sorgerne på forskud på nogen som helst måde. Og igen vil jeg sige: Er der nogen, der lukker, så forholder vi os selvfølgelig til den situation, men det er der altså ikke.

Vi har udmeldt den her pulje, fuldstændig som vi har aftalt. Ansøgningskriterierne og -fristerne og det hele er overholdt, og så skal man søge. Jeg glæder mig selvfølgelig til at se, hvem der søger, og hvem der får penge. Og så må vi også fortsætte dialogen med hensyn til de forskellige centre og hele problematikken, men der er ikke nogen, der er lukket.

Kl. 13:41

Formanden:

Så er det fru Karin Nødgaard for at slutte.

Kl. 13:41

Karin Nødgaard (DF):

Det er der da heller ingen der har sagt. Det, Dansk Folkeparti ønsker at sætte fokus på, er de lukningstruede steder; det er det, vi prøver at gøre i dag. Nu siger ministeren, at vi ikke skal tage sorgerne på forskud. Jeg tror faktisk ikke, det gør noget, at vi er lidt bekymrede i dag, og det ville også være klædeligt, hvis ministeren måske også var bare lidt bekymret. For det synes jeg faktisk ikke at jeg kan se nogen signaler på. Altså, man kører meget på, hvad der er bevilget osv.

Altså, jeg er bekymret for det her område, fordi vi kan se, at der er så mange mænd, der er i en sårbar situation. Og ved at have de her mandekrisecentre, ved at bruge den ekspertise, der er de her steder, kan vi sikre, at de faktisk ikke ender ude på det alleryderste i forhold til vores sociale system.

Kunne ministeren ikke sådan tænke den samme tanke som mig, i forhold til at det faktisk kan ende med, at det kan blive meget dyrere sådan rent samfundsmæssigt – altså også samfundsmæssigt ud over det personlige for den enkelte – hvis det er, at man egentlig ikke gør noget nu for at sikre det, altså når vi nu ved, at de mænd, der kommer igennem systemet på mandekrisecentre, faktisk kommer til at klare sig rimelig godt? Det synes jeg kunne være rigtig, rigtig væsentligt.

Ellers vil jeg selvfølgelig sige tak for debatten osv. Vi kunne have taget en hel lang debat om, hvorvidt det er en uskik eller ej i forhold til satspuljen, men det kan vi desværre ikke nå i dag.

Kl. 13:42

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:42

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Nej, vi kan desværre ikke nå det i dag, men vi har et samråd om fuldstændig det samme i næste uge. Og så håber jeg, at den her kognitive terapi fortsætter – før var jeg lidt vred, og nu er jeg ikke nok ked af det. Jeg skal prøve at finde rammerne, inden for hvilke jeg skal agere.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg faktisk også synes, det er en rigtig god debat at tage. Og jeg vil gerne forfølge den her debat, for det er en problemstilling, som det er rigtig, rigtig vigtigt at forholde sig til. Jeg synes fuldstændig ligesom fru Karin Nødgaard, at det er interessant at kigge på de tal. Altså, jeg kender ikke tallene helt til bunds, og dem må vi jo kigge på sammen, men der er åbenbart en tendens til, at lige præcis det her område med mænd i krise, skilsmisse, og hvad der nu kan være med i den her pulje, er noget, som er i stigning i øjeblikket. Og derfor kræver det selvfølgelig vores opmærksomhed, ingen tvivl om det.

Kl. 13:43

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.